

Hofi Géza (eredeti nevén Hoffmann Géza) (**Budapest, 1936. július 2.** – Budapest, 2002. április 10.)

Kossuth-díja
és

S

kétszeres

ásza Mari-díjas

magyar humorista, előadóművész, színművész, A

Magyar Köztársaság Érdemes Művésze

és

Kiváló

Művésze

, a

Halhatatlanok Társulatának

örökös tagja, a magyar kabaré történetének egyik leghíresebb és legtöbbet emlegetett alakja. A magyar kabaréműfaj külön úton járó, kiemelkedő népszerűségű mestere, aki önálló produkcióival egyéni stílust teremtett.

Hofi Géza pályája

Nagyapja, Hoffmann János negyven évig volt bíró Rácalmásán, ahol édesapja is született. Kritikai képességét apjától (Hoffmann Lajos, a Budapesti Dohánybeváltó üzem csoportvezetője), zeneszeretétét anyjától (Szabó Magdolna, a Budapesti Konzervgyár Sterillé üzemében művezető) származtatja.

Hoffmann Géza érettségi után sikertelenül jelentkezett a színművészeti főiskolára. Később kőbányai porcelángyári munkásként iratkozott be Rózsahegyi Kálmán színiiskolájába, ahol többek között **Sas József**, **Sztankay István** voltak társai. Emellett a kőbányai téglagyár Jászai András vezette színjátszó csoportjában játszott.

Öt évig dolgozott gyári munkásként, míg a tehetségére felfigyelő **Szendró József** 1960. szeptemberében a debreceni Csokonai Színházhoz szerződtette. Itt az előadások után a szerepeket barátaival rendszeresen parodizálta, melynek sikerén felbuzdulva 1963-ban visszaköltözött Budapestre, és immár Hofi Gézaként az Országos Rendező Irodától kapott működési engedéllyel fellépéseket vállalt az egész országban.

Hofi Géza 1968-ban, a Magyar Rádió szilveszteri műsorában elhangzott táncdalfesztivál-paródiájával vált közismertté

1969-ben a **Komlós János** által vezetett **Mikroszkóp Színpadhoz** szerződött, amelynek 1982-ig volt tagja. Estjei hangfelvételen jelentek meg, sokuk aranylemez lett.

Kovács Kativa

I és

Koós Jánossal

elkészített 1976-ban a Kell néha egy kis csavargás c. zenés rádiójáték és 1979-ben animációs zenés filmje, a Megalkuvó macskák is óriási siker volt. Ők hárman voltak a zenés paródia műfaj első triója. Állandó szerzőtársai:

Malek Miklós, Szenes Iván

1983-ban **Ádám Ottó** szerződtette a **Madách Kamara Színházhoz**, ahol saját szövegével és dramaturgiájával állt a közönség elé. A Hofélia c. önálló estjét ötszázszor játszotta sikerrel, 1987 októberétől az Élelem bére c. estjét ennél is többször. Hofi a rendszerváltás után is töretlen sikerrel lépett fel, műsorainak hangvétele, stílusa, egyéni humora alapvetően nem változott. Átesett egy szívinfarktuson, szemműtéten, s csak 2002 februárjában tért vissza a színpadra, ahol még két hónapot játszott haláláig, nagy sikerrel.

Síremléke a Farkasréti temetőben található.

A Rádiókabaré szilvesztereinek állandó sztárja volt

<http://www.videohirek.hu/szilveszter+hofi.html>

Egyik legmaradandóbb sikerét egy táncdal, az általa énekelt Lazítani hozta. 2007. július 15-ről 16-ra virradóan megrongálták Farkasréti temetőben lévő sírját. A tettes ellopta a sírt díszítő bronzszobrokat, (melyek a humorista életútját szimbolizálták) úgymint a bakancsot, palástot és a babérkoszorút. 2007. november 2-án átadták a felújított síremléket, melyen a szimbólumok immár kőből faragva láthatók.

Kisbolygót neveztek el tiszteletére 180857 Hofigeza néven.

Forrás: [Wikipédia](#)